

Arrest

nr. 224 932 van 14 augustus 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Eritrese nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2018 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 augustus 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. TASSENOY, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 juli 2018 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in functie van H. M. M.

Op 6 augustus 2018 wordt voormelde aanvraag onontvankelijk verklaard, ter kennis gebracht op 2 oktober 2018.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 25.07.2018 bij onze diensten werd ingediend door :

*M. M., H. R.R.Nr : ((0)...)
Geboren te Maiha op (...1993)*

+ Vriend:

*S. B., D.R.R.Nr: ((0)...)
Geboren te Adi Merho op (...)1992*

+ Kind:

*S. B., M. R.R.Nr: ((0)...)
Geboren te Brasschaat op (...)*

Nationaliteit: Eritrea

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden voor M. M., H.:

Artikel 9ter §3 – 2° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in § 2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet.

Betrokkene legt bij haar aanvraag dd. 25/07/2018 een kopie van haar bijlage 35 voor teneinde haar identiteit aan te tonen. Echter, dit document draagt de vermelding “Dit attest is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs”. Bijgevolg kan dit document niet aanvaard worden als een bewijs van haar identiteit.

Tevens legt betrokkene ook een geboorteakte voor van haar minderjarig kind. Dit bewijselement kan haar identiteit niet aantonen zoals voorzien in art 9ter, §2, 1e lid, gezien dit bewijselement niet voldoet aan de voorwaarde voorzien in art. 9ter, §2, 1e lid, 3° namelijk het laat niet toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en verzoekster. Betrokkene roept evenmin in vrijgesteld te zijn van de verplichtingen haar identiteit aan te tonen (art.9ter, §2, 3e lid). Bovendien dienen alle ontvankelijkheidsvoorwaarden vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk.

Het staat betrokkene vrij eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag, die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt, zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (Bureau Clandestienen – fax: 02 274 66 11).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enige middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoekers betogen als volgt:

“9. ERNSTIGE MIDDELEN

Conform de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat het om een middel als ernstig te beschouwen wanneer op het eerste zicht dit middel als ontvankelijk en gegrond kan worden beschouwd.

De aangehaalde middelen worden hieronder toegelicht:

ENIG MIDDEL:

- SCHENDING VAN ARTIKEL 9TER VREEMDELINGENWET*
- SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL EN HET REDELIJKHEIDS-BEGINSEL*

1. Door de verwerende partij werd de aanvraag van de verzoekende partij op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet afgewezen als onontvankelijk.

De gemachtigde stelt dat de aanvraag onontvankelijk is om dat hun identiteit niet afdoende zou zijn aangetoond. Er wordt door de verwerende partij, bijgevolgd, geen beoordeling gemaakt van de ingeroepen medische motieven door de verzoekende partij.

De rechtsgrondslag voor de genomen beslissing, wordt door de verwerende partij gezocht in artikel 9ter, §3, 2° Vreemdelingenwet.

2. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door “(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (...)”.

Artikel 9ter, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat “bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden: 1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene; 2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie; 3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene; 4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene. De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag”.

Artikel 9ter, § 3 van de vreemdelingenwet bepaalt vervolgens dat: “de gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: (...); 2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat; (...)”.

De vraag stelt zich derhalve of de gemachtigde, rekening houdende met bovenvermelde bepalingen, op rechtmatige wijze kon besluiten dat de verzoekende partij hun identiteit niet op een correcte wijze zou hebben aangetoond.

Ter beoordeling van deze vraag wijst de verzoekende partij tevens op het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3. De verzoekende partij merkt vooreerst op dat de bestreden beslissing enkel bovenvermelde rechtsgrond (artikel 9ter, §3, 2° Vreemdelingenwet) inroept.

Gelet op de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, baseert de verzoekende partij zich hierom op deze artikelen om het betoog van de verwerende partij op haar rechtsgeldigheid te beoordelen.

Het kan niet worden aanvaard dat de verwerende partij gedurende de procedure nog andere rechtsgronden zou inroepen, aangezien dit aan a-posteriori-motivering zou betreffen. Een degelijke a-posteriori motivering kan niet in aanmerking worden genomen in het kader van het aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verleende wettigheidstoezicht.

4. Door de verzoekende partij werd bij hun aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet een kopie gevoegd van alle identiteitsdocumenten waarover zij beschikten. De stukken werden gevoegd onder stuk 1 bij de aanvraag.

Door de verzoekende partij werd een bijlage 35 (bijzonder verblijfsdocument) gevoegd van de vader van het gezin, de heer S. B. D., en een bijlage 35 (bijzonder verblijfsdocument) voor de moeder van het gezin (mevrouw M. M. H. en hun gezamenlijk kind: S. B. M.). Naast de bijlagen 35 werd de geboorteakte overgemaakt van hun minderjarig dochtertje, S. B. M. Zij werd geboren op 24 september 2017 te Brasschaat. Dit betreft aldus een Belgische geboorteakte.

Deze documenten worden echter niet aanvaard door de verwerende partij.

5. Inzake de bijlage voorgebrachte bijlage 35 stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat "dit document draagt de vermelding "dit attest is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs". Bijgevolg kan dit document niet aanvaard worden als een bewijs van haar identiteit".

De verzoekende partij is het, gelet op de wettelijke bepalingen, niet eens met dit oordeel.

Artikel 9ter, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt de identiteit moet worden aangetoond door middel van een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden: 1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene; 2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie; 3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene; 4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De wettelijke toetsingscriteria zijn derhalve vastgelegd in artikel 9ter, §2 van de Vreemdelingenwet. Aan de hand van deze criteria dient te toetsing plaats te hebben.

De gemachtigde negeert in de bestreden beslissing deze criteria. De gemachtigde wijst enkel op een vermelding op de bijlage 35 ("Dit attest is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs"), zonder na te gaan of de voorgebrachte bijlage 35 voldoet aan de wettelijke toetsingscriteria die zijn vastgelegd in artikel 9ter, §2 van de Vreemdelingenwet.

Derhalve kan de gemachtigde niet wettelijk besluiten dat “bijgevolg kan dit document niet aanvaard worden als een bewijs van haar identiteit”, zonder een concrete (en dus individuele) toetsing uit te voeren van de wettelijke criteria vastgelegd in artikel 9ter, §2 van de Vreemdelingenwet.

Deze toetsing staat in schril contrast met de toetsing die wordt uitgevoerd ten aanzien van de geboorteakte die werd voorgebracht door verzoekers, waarbij wel een toetsing gebeurt aan de hand van deze wettelijke criteria in artikel 9ter, §2 van de Vreemdelingenwet (zie hieronder). De gemachtigde handelt hierdoor onzorgvuldig.

De bestreden beslissing is hierom in strijd met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als het redelijkheidsbeginsel.

6. Inzake de voorgebrachte geboorteakte, stelt de verwerende partij dat dit bewijselement de identiteit niet zou kunnen aantonen van de verzoekende partij. In de bestreden beslissing stelt men dat niet voldaan zou zijn aan artikel 9ter, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met name dat dit bewijselement niet zou toelaten om een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene.

De verzoekende partij is het niet eens met deze vaststelling.

Uit de geboorteakte kan namelijk worden opgemaakt dat M. werd geboren op 24 september 2017 te Brasschaat. Haar geslacht worden eveneens opgegeven (vrouwelijk). Ook de namen van beide ouders worden vermeld in de geboorteakte (zie stuk 1, zoals gevoegd bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet).

Uit de geboorteakte blijkt aldus de leeftijd (de geboortedatum), de naam, het geslacht en de informatie van de ouders van M.

M. betreft bovendien het enige kind van beide ouders. Zij dragen de volledige zorg over hun dochter.

Het kan dan ook eenvoudig worden vastgesteld dat, indien men de “betrokkene” in beschouwing neemt (M.), er een duidelijke, fysieke band bestaat met de “titularis” van de geboorteakte. Haar leeftijd en geslacht passen volledige bij het fysieke uiterlijk van M. Zij is bovendien steeds vergezeld van haar ouders, wiens namen ook op de geboorteakte staan.

Met al deze elementen wordt echter geen rekening gehouden in de beoordeling door de gemachtigde in de bestreden beslissing.

Het is daarom onzorgvuldig, minstens kennelijk onredelijk, dat de gemachtigde oordeelt dat niet voldaan zou zijn aan artikel 9ter, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met name dat de geboorteakte niet zou toelaten om een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene, zonder minstens rekening te houden met bovenvermelde vaststellingen.

De bestreden beslissing is hierom in strijd met vastgelegd in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als het redelijkheidsbeginsel.”

2.2 Waar verzoekers in hun betoog verwijzen naar de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat voormelde artikelen tot doel hebben de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip ‘afdoende’ impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De gemachtigde geeft in de bestreden beslissing onder verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 2° van de vreemdelingenwet de reden aan waarom de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

Verzoekers voeren de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

Verzoekers bekritisieren de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en voeren derhalve de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Nazicht van de aanvoerde schendingen houdt *in casu* eveneens nazicht in van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarvan verzoekers eveneens de schending aanvoeren, daar de bestreden beslissing op deze bepaling is gestoeld.

Voormeld artikel bepaalt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 2

Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op

voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoot op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

(...)"

Uit de lezing van voormeld artikel blijkt dat de aanvrager van een verblijfsmachtiging om medische redenen bij zijn aanvraag zijn identiteit dient aan te tonen door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan de verschillende voorwaarden opgesomd in artikel 9ter, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet. Het is ook mogelijk dat verschillende bewijselementen worden voorgelegd die, samen genomen, de constitutieve elementen van identiteit bevatten. In dit laatste geval dient elk bewijselement minstens te voldoen aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4° van deze wetsbepaling. De verplichting om de identiteit aan te tonen vervalt voor de vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indiende dat nog niet definitief is afgewezen of in het kader waarvan sprake is van een toelaatbaar cassatieberoep bij de Raad van State. Aan de "documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde" dient te zijn voldaan op het ogenblik van het indienen van de aanvraag (RvS 30 juni 2011, nr. 214.351).

Het wordt niet betwist dat verzoekers *in casu* niet vrijgesteld zijn van het leveren van het bewijs van hun identiteit overeenkomstig artikel 9ter, § 2, derde lid van de vreemdelingenwet. De vraag rijst aldus of de gemachtigde van de staatssecretaris op correcte gronden heeft geoordeeld dat de door verzoekers voorgelegde stukken, niet als bewijs van identiteit zoals bedoeld in artikel 9ter, § 2 van de vreemdelingenwet kunnen worden beschouwd.

Verzoekers legden vooreerst een "bijlage 35" neer voor mijnheer en een "bijlage 35" voor mevrouw. Deze bijlagen worden afgegeven in toepassing van artikel 111 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hetgeen luidt als volgt:

"Indien bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep met volle rechtsmacht wordt ingediend overeenkomstig de gewone procedure, of indien bij deze Raad een annulatieberoep wordt ingediend tegen een beslissing vermeld in artikel 39/79, § 1, tweede lid, van de wet, geeft het gemeentebestuur, op onderrichting van de minister of zijn gemachtigde, aan de betrokken vreemdeling een document af overeenkomstig het model van bijlage 35 indien dit beroep gericht is tegen een beslissing die verwijdering uit het Rijk meebrengt.

Dit document is drie maanden geldig vanaf de datum van afgifte en wordt daarna van maand tot maand verlengd tot over het in het vorige lid bedoelde beroep is beslist."

De gemachtigde van de staatssecretaris wijst erop dat wordt vermeld: "Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs".

Verzoekers menen dat de gemachtigde niet wettelijk tot dit besluit kon komen zonder een concrete en individuele toetsing uit te voeren van de wettelijke criteria vastgelegd in artikel 9ter, § 2 van de vreemdelingenwet. Dit staat naar hun mening ook in schril contrast met de toetsing die wordt uitgevoerd ten aanzien van de neergelegde geboorteakte.

De Raad stelt vooreerst vast dat, zoals de gemachtigde aangeeft, het document vermeldt: *“Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs”*. Daarnaast merkt de Raad op dat de *“bijlage 35”* afgeleverd aan verzoeker aangeeft dat het document geldig is tot 29 januari 2018 en *“de bijlage 35”* afgeleverd aan verzoekster tot 12 februari 2018. De aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd pas ingediend op 25 juli 2018.

Verzoekers halen dan wel aan dat geen toetsing zou zijn gebeurd aan de criteria vastgelegd in artikel 9ter, § 2 van de vreemdelingenwet, doch zij zetten niet uiteen, laat staan dat zij aantonen, aan welke criteria de voorgelegde stukken voldoen. Zij tonen dan ook het belang niet aan bij hun grief.

Verder leggen verzoekers een geboorteakte voor van hun minderjarig kind. De gemachtigde geeft aan dat dit haar identiteit niet kan aantonen zoals voorzien in artikel 9ter, § 2, eerste lid gezien dit bewijselement niet voldoet aan de voorwaarde voorzien in artikel 9ter, § 2, eerste lid, 3° namelijk het laat niet toe de fysieke band vast te stellen tussen de titularis en verzoekster. Verzoekers menen dat uit de geboorteakte wel degelijk de leeftijd, de naam, het geslacht en de informatie over de ouders blijkt. Zij vermelden tevens dat het hun enige kind is en dat zij de volledige zorg over hun dochter dragen. Zij menen ook dat er een duidelijke fysieke band bestaat met de *“titularis”* van de geboorteakte. Haar leeftijd en geslacht passen volledig bij het fysieke uiterlijk van M. Zij is bovendien vergezeld van haar ouders, wiens namen ook op de geboorteakte staan, zo stellen zij.

Het voorgelegde stuk kan weliswaar bepaalde gegevens verschaffen zoals een identiteitskaart zoals de naam en de geboortedatum, maar hiermee blijkt nog niet dat de drager van het document ook effectief de persoon is die erin wordt omschreven. Het gegeven dat dit stuk eventueel wel zou beantwoorden aan een andere voorwaarde, is evenmin van aard de motivering in de bestreden beslissing onderuit te halen. Er wordt zo benadrukt dat de verschillende voorwaarden waaraan het bewijselement, of de bewijselementen, ter staving van de identiteit moet(en) voldoen, cumulatieve voorwaarden zijn. Dit blijkt reeds duidelijk uit de bewoordingen van de betreffende wetsbepaling: *“Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden: [...]”*. De gemachtigde kan gevolgd worden waar hij stelt dat een geboorteakte niet toelaat een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en verzoekster.

Het betoog van verzoekers laat niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris beschikt.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel of van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

N. MOONEN